

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 45704-09-17 מנירב נ' לשכת רואי החשבון בישראל ואח'

12 נובמבר 2017

לפני כב' השופט חאלד כבוב, סגן נשיא

מבקש עופר מנירב
ע"י ב"כ עוה"ד ניר שוסטר ושי דרעי

נגד

משיבים
1. הוועד המרכזי של לשכת רואי החשבון בישראל
2. רו"ח יזהר קנה
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אייל ניגר ויורי נחושתן

3. לשכת רואי החשבון בישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ירון הרמן ורון זילברמן

ספרות:

[יוסף גרוס, חוק החברות החדש \(מהדורה רביעית, 2007\)](#)
[אירית חביב-סגל, דיני חברות, לאחר חוק החברות החדש כרך א](#)

חקיקה שאוזכרה:

[חוק החברות, תשנ"ט-1999: סע' 265](#)
[חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981](#)

מיני-רציו:

* נדחתה עתירתו של חבר בוועד המרכזי בלשכת רואי החשבון בישראל, למתן צו המחייב את המשיבים למסור לו את העתק של קובץ פרטי החברים בלשכת רואי החשבון בישראל, ואת פרטי ההתקשרות עימם. פסק הדין עוסק ביישום הוראות חוק החברות בעניין זכותו של דירקטוריון לקבל מידע.

* חברות – דירקטור – זכות עיון במסמכי החברה

העותר – חבר הוועד המרכזי בלשכת רואי החשבון בישראל, הגיש עתירה למתן צו המחייב את המשיבים למסור לו את העתק של קובץ פרטי החברים בלשכת רואי החשבון בישראל, ואת פרטי ההתקשרות עימם, זאת על מנת לאפשר לו לבצע תפקידו ולהפיץ לכלל חברי הלשכה את עמדתו ביחס להחלטות מוצעות העומדות להכרעה בפני החברים בלשכה במסגרת האסיפה הכללית השנתית.

בית המשפט דחה את הבקשה ופסק כלהלן:

לשכת רואי החשבון בישראל הינה תאגיד המאוגד כחברה פרטית ובמסגרת סעיף 24 לתקנון הלשכה נקבע כי חוק החברות יחול על אסיפה הכללית של הלשכה וכי הסמכויות המוקנות לסיפה הכללית על פי חוק החברות יחולו גם ביחס לאסיפה הכללית של הלשכה. לפיכך, הלשכה כפופה להוראות חוק החברות ולדיני החברות. בהתאם הוועד המרכזי כמוהו כדירקטוריון וחברי הוועד הינם כמו דירקטורים בחברה. זכותו של דירקטור לקבל מידע אודות חברה מעוגנת בהוראות סעיף 265 לחוק החברות. זכות העיון מסויגת בשלושה תנאים: הראשון, כי העיון דרוש למילוי תפקידו של המבקש כדירקטוריון; השני, כי הדירקטוריון פועל בתום לב; השלישי, כי הדבר אינו עלול לפגוע בטובת החברה. ההסדר שהושג בין הצדדים במסגרת העתירה הקודמת שהוגשה על ידי המבקש יש בו כדי להניח את הדעת שההסדר ממלא אחר כל הטענות של המבקש בדבר זכותו כדירקטור להביא את עמדתו בפני האסיפה הכללית בכל נושא שמוכא לדיון והכרעה באסיפה. בנסיבות אלה, עתירתו של המבקש הופכת למיותרת לחלוטין; בחינת סוגיית תום הלב, מובילה למסקנה חד משמעית שהמבקש אינו נוהג בתום לב. לכן, יש להורות על דחיית העתירה גם מטעם זה.

פסק דין

1. זוהי עתירה שהוגשה על ידי המבקש רו"ח מנירב במסגרתה עתר לבית המשפט למתן צו המחייב את המשיבים למסור לו את העתק של קובץ פרטי החברים במשיבה 3, לשכת רואי החשבון בישראל, הכולל את פרטי החברים (למעט פרטי תעודת הזהות) ואת פרטי ההתקשרות עימם, כדלקמן: שם החבר, מספר החבר, כתובת דואר עדכנית, מספר טלפון ופקס, כתובת דואר אלקטרוני (להלן: "**קובץ פרטי החברים**") זאת על מנת לאפשר למבקש המשמש כחבר הוועד המרכזי בלשכת רואי החשבון בישראל, תפקיד השקול לדירקטור בהינתן העובדה שלשכת רואי החשבון הינה חברה פרטית – לבצע את תפקידו ולהפיץ לכלל חברי הלשכה את עמדתו ביחס להחלטות מוצעות העומדות להכרעה בפני החברים בלשכה במסגרת האסיפה הכללית השנתית שעתידה להתקיים ביום 20.11.17 (להלן: "**האסיפה הכללית**"), אשר לדעת המבקש יש בהחלטות המוצעות בנושאים אלה כדי לפגוע בחברי הלשכה ובפעילותה.

הצדדים והרקע לבקשה:

2. **המבקש**, רו"ח עופר מנירב (להלן: "**המבקש**") הינו חבר בשלכת רואי החשבון בישראל, חבר הוועד המרכזי של לשכת רואי החשבון בישראל וכיהן בעבר כנשיא לשכת רואי החשבון, יו"ר וועדת המיסים והקשר עם רשות המיסים בלשכה וכמייצג של הלשכה בוועדת הכספים של הכנסת. המבקש התמודד בבחירות האחרונות לנשיאות הלשכה, אך הפסיד בבחירות אלה לרו"ח יזהר קנה שזכה בתפקיד זה.

המשיב 1, הוועד המרכזי בלשכת רואי החשבון בישראל, הוא מעין דירקטוריון הלשכה וסמכויותיו קבועות בסעיף 68 לתקנון הלשכה.

המשיב 2, רוי"ח יזהר קנה נשיא לשכת רואי החשבון בישראל ומכהן בתפקידו מאז שנבחר בבחירות האחרונות בחודש ספטמבר 2015.

המשיבה 3, לשכת רואי החשבון בישראל (להלן: "**הלשכה**") נוסדה בשנת 1931 והינה גוף המאגד את ציבור רואי החשבון בישראל החפצים בחברות בו, הלשכה מאוגדת כחברה פרטית, פועלת בהתאם לתזכיר ותקנון ההתאגדות, חברים בה כ-14,000 רואי חשבון העוסקים במקצוע ועוד מספר קטן של חברים נלווים, מטרת הלשכה מעוגנת בסעיף 2 לתזכיר וביניהן לארגן ולייצג את בעלי הרישיון, לעמוד על משמר ענייני מקצוע ראיית החשבון ורמת מוסר המקצוע ולהגן על החופש, הכבוד והזכויות של החברים בלשכה.

3. ביום 7.2.17 התקיימה ישיבה של הוועד המרכזי, במסגרתה נדונו בין היתר הצעות לתיקון תקנון הלשכה לרבות הצעה להעביר את סמכויות האסיפה הכללית של הלשכה – לאישור שינויים בשיפור דמי החבר ובתקציב הלשכה – לידי הוועד המרכזי ונשיא הלשכה. המבקש דרש במהלך הישיבה לקבל לידי את קובץ פרטי חברי הלשכה בין היתר כדי לפנות אליהם בנושא התיקונים המוצעים ולהביע את הסתייגותו אך נשיא הלשכה הסתייג מדרישה זו ובהמשך הוחלט להביא את ההצעה לתיקון התקנון להכרעה האסיפה הכללית. ראוי לציין שההצעה נדחתה על ידי האסיפה הכללית אך הם עתידים לעלות פעם נוספת לדיון באסיפה הכללית המיועדת להתקיים ביום 20.11.17.

4. בעקבות עמדת נשיא לשכת רואי החשבון בנדון, פנה המבקש בעתירה לבית משפט זה בתיק [ה"פ 36954-07-16](#) שנדון בפני כב' השופטת רונן, לאחר שהצדדים השמיעו טענותיהם בפני בית המשפט, הם הגיעו לכלל הסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין לפי ההסכמות הבאות:

הוסכם על כינוס אסיפה כללית מיוחדת שעל סדר יומה יעמוד נושא תיקון התקנון.

הצעת המבקש לתיקון התקנון תיכלל כהצעה נפרדת על סדר יומה של האסיפה הכללית המיוחדת והוא יוכל אף לכלול בה דברי הסבר להצעתו שיובאו במלואם כחלק מהזימון שישלח לכלל חברי הלשכה.

עוד הוסכם שכלל שייעשו דיוורים נוספים על ידי הלשכה לעניין שעומד על סדר יום האסיפה הכללית, יהיה רשאי גם המבקש לשלוח חומר מטעמו במסגרת הדיוורים הנוספים ולמבקש תימסר הודעה מוקדמת של 72 שעות על כוונת הלשכה לשלוח דיוורים נוספים.

5. לאחר שהסכמות אלה קיבלו תוקף של פסק דין, פנה המבקש לבית המשפט ועתר לקבלת הקובץ נשוא העתירה הנוכחית אך בית המשפט סירב להיעתר לבקשתו הואיל והוא קבע שהדיון בפניו תם והוא אינו רואה לנכון להיעתר לבקשה.

תמצית טענות הצדדים:

6. המבקש טוען שלאחר מתן פסק הדין פנה פעם אחר פעם למשיבים על מנת לקבל את הקובץ המבוקש, בקשתו זו נדונה בישיבת הוועד המרכזי וזה החליט על הקמת צוות לבחינת שימוש במאגר המידע להפצת חומרים לקראת האסיפה הכללית כאשר החלטה זו לא היתה מקובלת על המבקש והוא התנגד לה בטענה שהקמת הוועדה נועדה לסכל את יכולת המבקש לפנות לערכאות ולקבל סעד אפקטיבי לאור סד הזמנים. המבקש טוען שזכותו כחבר בוועד המרכזי, זכות המקבילה לזכות דירקטור בחברה לקבל לידי את המאגר המבוקש הואיל ומדובר בעניין עקרוני של זכות לקבל מידע הדרוש לו לצורך ביצוע תפקידו בהתאם להוראות [חוק החברות](#).

המבקש מודה שהוא פנה בתביעה מקבילה לבית הדין של לשכת רואי החשבון בגין טענות כלפי התנהלות נשיא הלשכה כאשר בין נימוקי העתירה שם נכלל הטיעון שאי מסירת קובץ פרטי המידע מהווה ניצול כוחו לרעה של הנשיא המכהן ועל כן הוא עתר במסגרת אותו הליך לחייב את נשיא הלשכה ואת הלשכה למסור את הקובץ לידי. ההליך בבית הדין הינו תלוי ועומד אך טרם נקבע בו מועד לדיון.

המשיבים עתרו לבית המשפט לדחות על הסף את המרצת הפתיחה ולחלופין לעכב את דחייתה עד לבירור התביעה בבית הדין של הלשכה בגין אותו סעד ולחילופי חילופין לדחות את התביעה לגופה.

המשיבים מציינים שמדובר בהליך שמצטרף לכ-20 הליכים נוספים שהמבקש נקט כנגד הלשכה וראשיה בשנתיים האחרונות מהמועד שבו הפסיד את הבחירות לנשיאות ומאז הוא הוחלף בתפקידו כיו"ר וועדת הקשר עם רשויות המס, כאשר נכון להיום תלויים בבית הדין של הלשכה תביעה הגיש המבקש עצמו בגין אותו סעד לקבלת פרטי המידע והליכים נוספים שנקטה הלשכה כנגד המבקש במסגרתה הוצאו צווי ביניים האוסרים על המבקש לעשות שימוש בקובץ שהוא מחזיק בידו, קובץ שנמסר לו במסגרת ההתמודדות על תפקיד נשיא

לשכת רואי החשבון אך המבקש עשה בו שימוש גם לאחר מכן כאשר המשיבים מוסיפים ומציינים שגם לאחר הוצאת צווי הביניים, המבקש המשיך בדיוור לחברי הלשכה בניגוד לצווי בית הדין ותוך הפרתם הגסה של אלה.

המשיבים מוסיפים וטוענים שההליך שהוגש נגוע בחוסר תום לב שהרי המבקש אינו עותר לקבלת הקובץ לשם המטרות הקבועות ב**חוק החברות** לפעול לטובת החברה ועל מנת לסייע בידו למלא תפקידו כדירקטור על שלל חובותיו בצורה המיטבית.

עוד מוסיפים המשיבים שהמבקש נמנע מאזכור ההליך שעומד כנגד בבית הדין של הלשכה בגין שימוש אסור בקובץ המידע.

אין מדובר במסמכי חברה שכהגדרתם **בסעיף 265** לחוק, הקובץ אינו דרוש למבקש לצורך מילוי תפקידו שהרי אין זה בגדר תפקידו של דירקטור הפצת עמדה אישית לכלל חברי בעלי המניות, וודאי שלא לצורך ניגוח והשמצת חברי הוועד עליו הוא נמנה ומכאן זכותה של הלשכה לדחות את בקשתו זו.

בנוסף טוענים המשיבים שהלשכה מחויבת לשמור את פרטי החברים תוך הקפדה על הוראות **חוק הגנת הפרטיות** הרי אין זה סביר שמאגר מידע זה יופץ לכל חברי הוועד המרכזי שכן מסירת המאגר יכול ותנוצל על ידי אותם גורמים כדי לשרת צרכים ואינטרסים אישיים שלהם, הפצתם בקרב חברות מסחריות וכיוב'.

לבסוף טוענים המשיבים שההסדר שהושג בבית המשפט בהסכמת המבקש יש בו כדי לענות באופן מלא ומקיף על הצורך שהובע על ידי המבקש להביא את עמדתו בפני כל חברי לשכת רואי החשבון בישראל ללא כל גריעה מעמדה זו, סמוך לפני כינוס האסיפה הכללית, כך שכלל חברי הלשכה יהיו מודעים לעמדתו של המבקש ככל שזה ימצא לנכון להפיץ עמדה זו בקרב חברי הלשכה בטרם האסיפה הכללית אך המבקש עצמו ככל הנראה אינו שבע רצון מההסדר שיש בו כדי להבטיח הבעת עמדתו בפני חברי הלשכה בכל נושא המועלה לדיון באסיפה הכללית.

דיון והכרעה:

7. אקדים ואציין כי הגעתי למסקנה שדין העתירה להידחות בכפוף להצהרות והתחייבות של המשיבים כפי שבאו לידי ביטוי בדיון מפי עו"ד נחושתן.
8. לשכת רואי החשבון בישראל הינה תאגיד המאוגד כחברה פרטית ובמסגרת סעיף 24 לתקנון הלשכה נקבע כי **חוק החברות** יחול על אסיפה הכללית של הלשכה וכי הסמכויות המוקנות

לאסיפה הכללית על פי חוק החברות יחולו גם ביחס לאסיפה הכללית של הלשכה. לפיכך, הלשכה כפופה להוראות [חוק החברות](#) ולדיני החברות. בהתאם הוועד המרכזי כמוהו כדירקטוריון וחברי הוועד הינם כמו דירקטורים בחברה.

9. זכותו של דירקטור לקבל מידע אודות חברה מעוגנת בהוראות [סעיף 265 לחוק החברות](#).

(א) לכל דירקטור הזכות לבדוק את מסמכי החברה ואת רישומיה ולקבל העתקים מהם, ולבדוק את נכסי החברה, ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כדירקטור.

(ב) החברה רשאית למנוע מדירקטור לבדוק מסמך או נכס של החברה, אם סבר הדירקטוריון שהדירקטור פועל בחוסר תום לב או שבדיקה כאמור עלולה לפגוע בטובת החברה.

(ג) בית המשפט רשאי, לבקשת דירקטור חיצוני, לקבוע כי הזכות האמורה בסעיף קטן (א) תחול גם לגבי מסמכים ורישומים של כל חברה קשורה, אם השתכנע כי המידע המבוקש חשוב לביצוע תפקידו כדירקטור חיצוני.

10. בתי משפט קבעו פעמים רבות כי זכות העיון הינה מרכיב בסיסי בעבודת הדירקטור שתכליתה לאפשר לו לבצע את תפקידו כמפקח על פעילות החברה ולעמוד בחובות הזהירות המוטלות עליו בנושא משרה בחברה ([ע"א 5340/10 אבו נ' נוף](#) [פורסם בנבו] (ניתן ביום 26/1/12); [רע"א 8473/99 כרטיסי אשראי לישראל בע"מ נ' שגב, פ"ד נה \(1\) 337 \(1999\)](#); [רע"א 58/04 מגן נ' תפארת עמוס חברה להשקעות בע"מ, פ"ד נח \(4\) 377 \(2004\)](#)). הפעלת סמכויות הדירקטור באופן ראוי מחייבת מתן נגישות למידע ולנתונים הנמצאים לרוב ברשות החברה (י' [גרוס חוק החברות החדש](#) 452 (מהדורה רביעית, 2007); א' [חביב-סגל דיני חברות](#) 459 (2007)).

11. בהתאם להלכה מדובר בזכות שהיא "מעין אקסיומה", ויש להעדיף את זכות העיון על פני מניעתה ([רע"א 8473/99 הנ"ל בעמ' 341](#)). עם זאת זכות העיון מסויגת בשלושה תנאים: הראשון, כי העיון דרוש למילוי תפקידו של המבקש כדירקטור; השני, כי הדירקטור פועל בתום-לב; השלישי, כי הדבר אינו עלול לפגוע בטובת החברה. תכלית הסייגים היא למנוע שימוש לרעה בזכות העיון ולהבטיח כי זו תשרת את התכלית שלשמה נועדה ([רע"א 58/04](#) לעיל בעמ' 379).

12. ריבוי ההליכים בין הצדדים מזה תקופה של כשנתיים ימים מלמד באופן נחרץ שמדובר במערכת יחסים עכורה בין הצדדים אך אין בעצם קביעת ממצא זה כדי לשלול את זכותו של המבקש לקבל לידי את המסמכים הנחוצים לו לשם מילוי תפקידו בוועד המרכזי, תפקיד מקביל לדירקטור על פי הקבוע ב[חוק החברות](#).

הכלל הוא שיש לאפשר לדירקטור לעיין במסמכי חברה, שהרי ברגיל עיון במסמכים ובחינת המסמכים הם בגדר תנאי בסיסי של הדירקטור למלא אחר חובותיו הקבועות בדין.

אמנם בתי המשפט פירשו זכות זו במובנה הרחב, היינו, יש לנקוט בגישה מצמצמת בפרשנות הסייגים לזכות העיון במסמכים של הדירקטורים ויש לצמצם את כוחה של החברה למנוע מדירקטור את מימוש זכות העיון אך יחד עם זאת אין לשכוח שתכלית הסייגים הקבועים בהוראת החוק הינה מניעת שימוש לרעה בזכות העיון וכדי להבטיח כי זכות העיון תשרת את התכלית שלשמה היא נועדה.

"מתן זכות עיון גורפת מעלה את החשש, כי הדירקטורים ישתמשו בזכות זו לרעה ולא למטרות שלשמן ניתנה זכות זו. על כן החברה רשאית למנוע מדירקטור לבדוק מסמך או נכס של החברה, אם סבר הדירקטוריון שהדירקטור פועל בחוסר תום לב או שהבדיקה כאמור עלולה לפגוע בטובת החברה. יש לפרש הגבלה זו על דרך הצמצום ולמנוע זכות זו רק מסיבות חמורות". ראה מאמרו של פרופ' גרוס "זכויות הדירקטורים", פורסם בנבו.

13. בבואי להכריע בסוגיה האם מסירת מאגר המידע נועדה לשרת אינטרס לגיטימי של המבקש, כדירקטור בחברה, מצאתי לקבוע שההסדר שהושג בין הצדדים במסגרת העתירה הקודמת שהוגשה על ידי המבקש יש בו כדי להניח את הדעת שההסדר ממלא אחר כל הטענות של המבקש בדבר זכותו כדירקטור להביא את עמדתו בפני האסיפה הכללית בכל נושא שמובא לדיון והכרעה באסיפה, וזאת לצד העמדה של הוועד המרכזי.

הן ההסדר שקיבל תוקף של פסק דין והן הנוהל שנקבע על ידי הצוות שמונה על ידי הוועד המרכזי, יש באלה כדי להניח את הדעת שזכותו של המבקש להביא את דבריו בפני כלל חברי לשכת רואי החשבון בישראל, תמומש על ידו באופן מלא עד אשר זו הופכת את עתירתו לקבלת מאגר המידע למיותרת לחלוטין וזאת עוד בטרם אתייחס לסוגיות תום הלב של המבקש וניהול ההליך המקביל שהוגש על ידו לבית הדין של לשכת רואי החשבון.

הנוהל שנקבע כאמור על ידי אותו צוות קובע בין היתר ב

- 5.1. חבר וועד מרכזי המבקש להודיע לחברי הלשכה על עמדותיו בקשר לנושאים שעל סדר יומה של האסיפה הכללית של הלשכה יוכל להעביר את מסריו פעם אחת, עד 10 ימים לפני המועד שנקבע לאסיפה;
- 5.2. התכנים יועברו לעיונו של מזכיר הכבוד של הלשכה אשר יוודא שאין בהם פרסומת אסורה או התבטאויות פוגעניות ובלתי ראויות, חשש להוצאת לשון הרע, או חשש

לפגיעה בכבודם של מוסדות הלשכה, כבוד המקצוע וכיוצ"ב. במידה ויעלה חשש כאמור יועברו התכנים ליו"ר וועדת האתיקה של הלשכה או מי מסגניו אשר יכריעו בעניין ;

- 5.3. תכנים שלא נפסלו יועלו לאתר הלשכה במקום המיועד לפרסום חומר לקראת האסיפה הכללית. בנוסף התכנים יועברו גם ב"פוש" לחברי הלשכה במרוכז תוך שימוש בלינק לאתר, שבוע ימים לפני מועד האסיפה ;
- 5.4. הנוהל לא יחול על הפצת חומרים על ידי "מוסדות הלשכה" ;
- 5.5. הנוהל לא יחול על אסיפה כללית הסמוכה למועד בחירות.

אמנם המבקש טוען שהגבלת מספר הפניות לחברי הלשכה פוגעת ביכולתו כחבר בוועד המרכזי למלא את תפקידו על הצד הטוב ביותר, אך חרף השאלות שהפניתי לבא כוח המבקש במהלך הדיון, לא השתכנעתי כלל ועיקר שיש ממש בטיעון זה. למבקש שמורה הזכות, הן לפי ההסדר הקודם והן לפי הנוהל המוצע לשלוח לכל חברי הלשכה נייר עמדה בנוגע לכל נושא שמובא לדיון בפני האסיפה הכללית וזאת לצד העמדה של הוועד המרכזי. אם כך הדבר, איזה טעם מצא המבקש לעתור לקבלת מאגר המידע כאשר בעתירה הוא טוען שקבלת המאגר נועדה לשרת את הצורך להפיץ את המידע בפני חברי הלשכה בטרם הדיון באסיפה הכללית שעה שזכות זו שמורה לו ומובטחת לו הן בהסדר והן בנוהל המוצע?.

14. עתירת המבקש לאפשר לו מספר רב של פניות לחברי הלשכה היא עתירה שאין מאחוריה כל עיגון של אינטרס ראוי שיכול להצדיק זאת.

זכות העיון של הדירקטור במסמכי חברה אינה מוחלטת וכל אימת שבית המשפט משתכנע שהחלטת דירקטוריון חברה ובמקרה זה החלטת הוועד המרכזי להגביל את זכותו של המבקש אם סבר שהמבקש פועל בחוסר תום לב או שהדבר עלול לפגוע בטובת החברה, אזי, בית המשפט יבחן היטב החלטה זו תוך שימת דגש על הערך של צמצום יכולת הדירקטוריון להגביל את יכולתו של הדירקטור לבצע את תפקידו כנדרש על ידו.

סוגית תום ליבו של המבקש:

15. בחינת סוגיה זו תיעשה במספר מישורים בעתירה זו.

ראשית אתייחס לעובדה שלא השתכנעתי בדבר קיום מניע לגיטימי בעתירתו של המבקש לחייב את הלשכה למסור לידי את מאגר המידע הואיל והלשכה היתה מוכנה ועודנה מוכנה

לאפשר למבקש להביע את עמדתו המתנגדת לעמדת הלשכה בכל פרסום לקראת אסיפה כללית שנתית או מיוחדת שעורכת לשכת רואי החשבון בישראל.

המבקש לא הצליח לשכנע כלל ועיקר שזכותו להביא את דבריו ועמדתו בפני חברי הלשכה בכלל ובאסיפה הכללית בפרט, נפגעת כהוא זה מיישום ההסדר שאומץ ע"י הלשכה.

שנית, אבחן את סוגית תום הלב בהקשר של שימוש המבקש במאגר המידע שהגיע לידי באופן לגיטימי שעה שהתמודד על נשיאות הלשכה אך הוא המשיך לעשות שימוש במאגר זה בניגוד למטרה שלשמה נמסר המאגר לידי ובניגוד להחלטות המשיבים עצמם. שיקול זה מתעצם נוכח טענת המשיבים שגם עתירה שהגישו המשיבים לבית הדין המוסמך שבמסגרתה הוצאו צווים האוסרים על המבקש להמשיך ולעשות שימוש במאגר מידע זה, המשיך המבקש להשתמש במאגר מידע זה בהודעות שנשלחו לחברי הלשכה.

שלישית, אבחן את הסוגיה בהקשר של ניהול הליכים בשני טריבונאליים שונים (הליך שהוגש עוד לפני חודשים רבים בפני בית הדין של הלשכה וההליך הנוכחי שהוגש רק בחודש ספטמבר לאחר שלטענת המבקש ההליך בבית הדין לא התקדם באופן משביע רצון לדעתו).

רביעית, המבקש לא גילה בפני בית המשפט את כל ומלוא העובדות הרלוונטיות כפי שפסיקת בית המשפט מחייבת את כל מי שעותר לקבלת סעד במסגרת הליך של המרצת פתיחה, עניין זה נוגע לאי גילוי אודות ההליך שמתנהל בבית הדין של לשכת רואי החשבון בדבר הפרת צו שניתן על ידי בית הדין האוסר על המבקש להמשיך ולעשות שימוש במאגר המידע המצוי בידו.

האם ראוי לאפשר למבקש מעין FORUM SHOPPING, היינו הגשת עתירה לקבלת סעד לשתי ערכאות שונות כאשר חרף החלטת בית המשפט שהסוגיה הראשונה שתוכרע על ידי תהיה בנוגע לסמכות בית המשפט לדון בעתירה למתן סעד שהתבקש כבר על ידי אותו מבקש במסגרת הליך אחר, לא מצא לנכון המבקש למחוק את ההליך האחר או את הנוכחי, אלא בחר בדרך ביניים של המתנה עד אשר תתקבל הכרעת בית משפט זה ובהתאם להכרעה להחליט האם להמשיך בהליך המקביל אם לאו?.

16. בחינת סוגיית תום הלב על ארבעת חלקיה ורבידיה, מובילה למסקנה חד משמעית שהמבקש אינו נוהג בתום לב בכל אחת מרבידים אלה. המבקש יכול היה בכל נקודת זמן לעתור למחיקת הסעד שהתבקש במסגרת ההליך שהוגש על ידו לבית הדין של הלשכה אך הוא נמנע מלעשות כן.

אמנם בבקשה לתיקון כתב תביעה שהוגשה על יד המבקש ביום 19.9.17 בפני נשיאות בית הדין (נספח 19 לתשובת המשיבים), עתר המבקש בסעיף 8 לבקשה

"אי לכך, מתייחר הדיון, בכל הנוגע לצו שביקש התובע מבית הדין הנכבד בעניין קובץ פרטי החברים, ולפיכך מבקש התובע לתקן את תביעתו ולהשאיר את התביעה על כנה אך ורק בנוגע לחריגה מסמכות..."

אך בהמשך בהודעה מתקנת שהוגשה על ידי המבקש ביום 16.10.17 בפני נשיאות אותו בית דין, נסוג המבקש מעתירתו לתיקון כתב התביעה וראה זה פלא, הפעם הוא חוזר בו מבקשת התיקון

"... שלמען הסר ספק, התובע שומר על זכותו לשוב ולתקן את כתב התביעה, במקרה בו ייקבע כי הנושא לא בגדר סמכותו של בית המשפט. לחילופין, מציע התובע כי, לנוכח תגובת הנתבעים, בית הדין הנכבד ישהה את ההחלטה, בבקשה לתיקון כתב התביעה, עד להכרעה שיפוטית בשאלת הסמכות, שיכול ותייחר את הבקשה, אשר עתידה להתקבל בזמן הקרוב"

17. נוכח עמדה זו של המבקש שביקש תחילה למחוק את העתירה לסעד קבלת מאגר המידע מההליך שהוגש על ידו לנשיאות בית הדין, היה ניתן לומר שאכן הכרעת בית משפט זה תביא לידי תום את המחלוקת בין הצדדים בסוגיה זו, אך המבקש בעצמו, לאחר שנמלך בדעתו, החליט שהוא מבקש ליהנות משני העולמות. מצד אחד לשמור על זכותו להמשיך בהליך בפני נשיאות בית הדין ולעתור לסעד של קבלת מאגר המידע ומאידך לעתור לאותו סעד גם בפני בית משפט זה כאשר אם בית המשפט ידחה את עתירתו לסעד זה, הרי הוא ימשיך בעתירתו לקבלת אותו סעד ממש מנשיאות בית הדין. עמדה זו סותרת באופן נחרץ את עיקרון תום הלב באופן שהעקרונות שנקבעו בפסיקה בסוגית תום הלב של העותר במסגרת הליך של המרצת פתיחה מצדיקים דחיית עתירה זו על הסף.

18. גם בחינת שלושת הרבדים האחרים של סוגית תום הלב מובילה לתוצאה חד משמעית של קבלת העמדה של המשיבים לדחיית העתירה של המבקש.

העובדה שהמבקש המשיך לעשות שימוש במאגר שנמסר לו לצורך מובהק של בחירות לנשיאות הלשכה גם לאחר תום אותן בחירות, תוך שליחת הודעות לחברי הלשכה בדואר

אלקטרוני חרף ידיעתו הבלתי שנויה במחלוקת של המבקש שהקובץ נמסר לו לצורך אחד ויחיד של ניהול הליך בחירות לנשיאות הלשכה ולא לכל צורך אחר.

יתר על כן, ניהול מספר כה רב של הליכים בין אותם צדדים, למעלה מ-20 הליכים במשך תקופה של כשנתיים מעורר חשד שמא מערכת היחסים העכורה בין הצדדים עומדת בבסיס העתירה הנוכחית שכפי שפירטתי לעיל, האינטרס של המבקש להביא את עמדתו בכל נושא שמועלה באסיפה הכללית, הינו אינטרס לגיטימי אך הוא בא לידי מימוש ומיצוי עם הסכמת המשיבים לתת למבקש את כל ומלוא ההזדמנות להביא עמדה זו בפני כל חברי לשכת רואי החשבון בישראל, המבקש זכה לקבל את מבוקשו ויחד עם זאת הוא ממשיך בהעלאת טענות שלכאורה קבלת המאגר נועד לשרת את תפקידו כדירקטור, אך הלכה למעשה לא ניתן על ידו שמץ של הסבר שיכול להניח את הדעת שאכן קיים אינטרס לגיטימי לדרישה זו.

סיכום:

19. על כן מצאתי לדחות את עתירתו של המבקש לקבלת הסעדים כמפורט בבקשה.

אני מחייב את המבקש לשלם למשיבים הוצאות משפט ושכר טרחה בסכום כולל של 7,500 ₪.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

חאלד כבוב 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)